

En operation, sen var han fast

Magnus Lord valde mellan Stanford Business School och läkarutbildningen. Det blev läkarutbildningen, trots att han fick börja om från början igen.

Om några månader är Magnus Lord antligen legitimerad läkare. Vägen dit har varit lång.

– Jag gick civilingenjörsutbildningen och läste samtidigt in en civilekonomexamen, berättar han.

Som civilingenjör i datateknik och ekonom dessutom fick han snabbt bra jobb, som marknadschef, vd och managementkonsult bland annat.

– Men jag var väl inte riktigt nöjd och när jag jobbat en fem, sex år kände jag att jag ville börja med något nytt.

Då inträffade en av dessa händelser som utan att man vet om det i förväg ska komma att förändra hela ens liv. Magnus Lord skulle göra en manual till en narkosapparat.

– Jag tog kontakt med en kompis som är narkosläkare för att få tag på en gammal manual. Han tyckte att jag skulle komma och se hur apparaten fungerade i verkligheten.

– Så jag fick vara med om ett hjärtklaffsbyte och det var det mest fascinerande jag någonsin sett. Efter det så var det bara en sak som gällde – att bli läkare, berättar Magnus Lord.

Fascinationen höll i sig så länge att han hann börja på läkarutbildningen. Sedan kom beskedet att han blivit an-

tagen till Stanford Business School i USA, ett drömmarnas mål för den som är civilingenjör och ekonom och vill nå en riktigt hög position i sitt yrkesliv.

– Jag kunde inte bestämma mig för vad jag skulle göra. Fortsätta min gamla karriär med bra framtidsutsikter eller läsa medicin tillsammans med studiekamrater som var tio år yngre?

I sina försök att hitta ett svar på frågan hamnade han hos en präst i Domkyrkan i Lund där han bodde.

– Prästen berättade om sitt arbete med aidssjuka patienter. De människorna hade ett framtidsperspektiv på kanske fem år. Då blir innehållet i livet, det man gör just nu, väldigt viktigt.

– Och när jag fick frågan vad jag skulle välja om jag visste att jag skulle dö om fem år så föll det där med makt och pengar lite grann.

Artiklar i Finanstidningen

Magnus Lord valde att gå kvar på läkarutbildningen.

Erfarenheterna och kunskaper om hur företag och organisationer fungerar från sin tidigare karriär har han dock haft mycket nytta av. Under läkarutbildningen gjorde han ett specialarbete om krisen i sjukvården.

– Det blev en artikelserie i Finanstidningen som väckte mycket uppmärksamhet där. Men från sjukvården var det alldeles tyst, minns han.

Magnus Lord började att hålla föredrag om processororientering, som han kände till från näringslivet och som väl

FOTO: JAN HAKANSSON

Magnus Lord valde att lämna näringslivet och karriären som civilingenjör och civilekonom för att bli läkare. Men han drar nytta av sina tidigare erfarenheter och kunskaper om effektiva organisationer.

passade in i sjukvården. Under ett sådant föredrag blev han värvad att göra AT i Stockholm och det ledde så småningom till arbetet i processutvecklingsgruppen på Huddinge sjukhus.

Nu står han inför ett vägval igen, i och med att AT-tiden snart är slut.

– Jag har inte bestämt än vad jag ska göra, om jag ska börja en specialiseringsutbildning direkt eller kanske jobba som konsult ett tag först.

Anna Filipsson

slutade i genomsnitt att arbeta i operationssalen 66 minuter innan man borde.

– Man tillsatte en förbättringsgrupp med representanter för alla inblandade som skulle se till att första operationen verkligen började klockan 8. En grupp fick se över hur bytena gick till och en titta på slutet av dagen.

– På det sättet ökade antalet operationer från 40 till 50 på en vecka. Inte genom att tillsätta mer resurser, utan genom att arbeta smartare, konstaterar Magnus Lord.

Det finns några allmängiltiga knep. Det första är att skilja elektiv och akut verksamhet åt. Narkosläkaren är en nyckelfigur och måste denne lämna en planerad operation för en akut så stannar allting av.

Ett annat sätt är att inte lägga en lång operation sist på dagen. Det är större risk att långa operationer ställs in för att man är rädd att man inte hinner med. När en kort operation ligger sist på da-

gen är den såväl lättare att hinna med som att peta in i morgondagens schema om den skulle ställas in.

Magnus Lord anser att processororienterad verksamhetsutveckling i sjukvården är ett måste i framtiden, eftersom de senaste 10–15 årens nedskärningar i sjukvården har många gånger lett till att effektiviteten blivit lägre och flaskkhalarna ännu trängre.

Förbättringskultur ett måste

Chefens roll i detta är mycket viktig.

– Det krävs en infrastruktur i verksamheten. Dels arbetsgrupper som mäter och förändrar. Dels en kultur som säger att man ständigt måste förbättra sig. Utan en entusiastisk ledning överlever inte förbättringarna, säger Magnus Lord.

Egentligen tycker han att sjukvården, liksom näringslivet, borde ha professionella chefer från klinisknivå och uppåt, som inte nödvändigtvis behöver detaljkunskaper om själva verksamheten.

– Att vara chef är lika svårt som att operera en tjocktarm, det är något vi måste inse. Chefskap kräver heltid och är omöjligt att klara samtidigt som man arbetar kliniskt.

En bra chef är den som är duktig på att organisera och utveckla verksamheten så att den går smidigt och som ger personalen makt att vara med och styra, sammanfattar Magnus Lord.

Och i framtiden blir kanske patienterna en påtryckare för effektivisering.

– Jag är säker på att man så småningom kommer att publicera väntetider och behandlingsresultat från olika sjukhus så att folk kan ta ställning till var de vill bli behandlade.

Anna Filipsson

Fotnot: Mer att läsa om TQM i boken »The improvement guide» av Langley et al och i skrifterna »Gör och lär» och »Genombrott» som beställs via Landsförbundet.